

Boží slovo - pramen života a směr života

Na Ježíše se lidé tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Když však Ježíš spatřil loďku u břehu, vstoupil na ni, trochu poodrazil od břehu, posadil se a učil. Následně vyzval rybáře k akci a velmi se jim to vyplatilo.

Lidé se běžně ke kazatelům netlačí, pokud to nejsou nějakí divotvůrci. O Ježíšovi však slyšeli, že koná mimořádné věci. Na každého z nemocných v Kafarnaum když vložil ruce, tak

ho uzdravil. Není tedy divu, že se lidé na Ježíše tlačili, aby, jak vypráví Lukáš, slyšeli Boží slovo. Lukáš však nepíše, že se lidé na Ježíše tlačili, aby slyšeli jeho kázání nebo moudra. Lukáš používá termín Boží slovo. Tlačili se na něj, aby slyšeli Boží slovo.

Božím slovem, slovem Boha byl stvořen svět, život v něm i člověk. Bůh řekl: „Buď světlo, buď země, ať jsou živočichové, ať je člověk,“ a vše, co vyslovil, je. Když tedy Lukáš vypráví o tom, že se lidé na Ježíše tlačili, aby slyšeli Boží slovo, jako by kreslil dítě tulící se na svou maminku, kde tuší lásku, něhu a život. Lidé se tlačili na Ježíše, protože velmi silně vnímali, že se dotýkají původu a zdroje svého života. Chybějící život pak nemocní přímo doplňovali od něho. Ježíš se těmto dotekům nebrání, proto přece přišel Dobrý pastýř mezi své ovce, aby jeho ovce měly život a to v plnosti.

Přece však Ježíš v Lukášově vyprávění odstupuje od tlačícího se davu a usedá na loďku, se kterou se navíc trochu vzdálí od břehu. Ví, že je zde mnoho těch, kteří potřebují jeho dotek. Ví ale také, že všichni bez výjimky se potřebují života nejenom dotýkat, ale také život nasměrovat správným směrem. Co by člověku prospělo, kdyby získal celý svět, ale ztratil svou duši! Proto také učinil lidem možnost zastavit se a v klidu bez tlacení poslouchat, přemýšlet a učinit dobrá rozhodnutí, kudy budou směřovat dál v životě.

Lukášovo vyprávění je zakončeno, tím, co se stane, když je člověk Ježíši nablízku, když si následně člověk vyposlechne jeho řeč a podle ní zorientuje svůj život. „Člověk, který zachovává má slova je jako ten, kdo postavil dům na základech skály,“ řekl také Ježíš. Petr poslechl jeho konkrétní výzvu: „Zajed' na hlubinu a spusť síť“ a přineslo mu to jak požehnané plody, tak také velký údiv a zkušenost přítomnosti Tříkrát svatého Boha v jeho konkrétní životní situaci. O této zkušenosti je následně povolán svědčit: „Chytil lidi“.

Co z toho pro nás?

1) Náš život má svůj původ a zdroj: jsme vyslovováni Bohem a proto i Boží slovo je zdrojem všeho dalšího požehnání. Ať už je to slovo, které se stalo tělem v eucharistii, či jiných svatostech, nebo v denní tiché chvíli nad Písmem. Dotýkat se zdroje, znamená čerpat život. Dotýkat se zdroje znamená přijímat a předávat požehnání. Dotýkat se zdroje znamená být pramenem požehnání.

2) Žít a hledat správný směr potom vychází z Ježíšova vyučování přítomného jak v nauce Církve, tak v samotném Písmu svatém. Kdo čte denně Písmo, má jak zdroj, tak i směr.

3) Kdo má pak následně zkušenost přítomnosti Boha a jeho vedení, může se tuto zkušenost podělit s druhými. V této zkušenosti pak také spočívá i náboženská výchova.